

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 606

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 august 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 345 din 17 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2–4
Decizia nr. 378 din 26 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968	4–5
Decizia nr. 429 din 8 iulie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968	6–8
Decizia nr. 434 din 8 iulie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968	9–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.445. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, privind extinderea desemnării Societății Comerciale QUALITY — CERT — S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea de funcții specifice pentru evaluarea și verificarea constanței performanței produselor pentru construcții	11–13
1.447. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, privind extinderea desemnării Societății Comerciale GCP CERTIFICĂRI — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea de funcții specifice pentru evaluarea și verificarea constanței performanței produselor pentru construcții	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 345**

din 17 iunie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (5)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Sindicatul Finanțelor „Samfisc” Satu Mare, în reprezentarea membrului de sindicat Maria Daniela Roșca, în Dosarul nr. 4.928/83/2013 al Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 270D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 271D/2014—278D/2014, având ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Finanțelor Publice „Samfisc” din Satu Mare, în reprezentarea membrilor de sindicat Ioan Marius Petrean, Traian Paul Săliștean, Monica Pop, Mara Marilena Băbuț, Carol Vaida și Cristina Mariana Tincu, respectiv de Gheorghe Sas și Adrian Mocan Firu în dosarele nr. 4.929/83/2013, 4.935/83/2013, 4.943/83/2013, 4.917/83/2013, 4.924/83/2013, 4.941/83/2013, 4.931/83/2013 și 4.932/83/2013 ale Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 270D/2014—278D/2014, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 271D/2014—278D/2014 la Dosarul nr. 270D/2014, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, amintește că, prin Decizia nr. 260 din 6 mai 2014, Curtea Constituțională a analizat o critică de neconstituționalitate identică, respingând-o ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile din 26 martie 2014, pronunțate în dosarele nr. 4.928/83/2013, 4.929/83/2013, 4.931/83/2013, 4.935/83/2013 și 4.943/83/2013, și încheierile din 19 martie 2014, pronunțate în dosarele nr. 4.917/83/2013, 4.924/83/2013, 4.932/83/2013 și 4.941/83/2013, **Tribunalul Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

10. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Finanțelor Publice „Samfisc” din Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor de sindicat Maria Daniela Roșca, Ioan Marius Petrean, Traian Paul Săliștean, Monica Pop, Mara Marilena Băbuț, Carol Vaida și Cristina Mariana Tincu, precum și de Gheorghe Sas și Adrian Mocan Firu, cu prilejul soluționării unor acțiuni în contencios administrativ privind funcționari publici.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât disting între cetățeni în funcție de sectorul de activitate în care sunt angajați. Astfel, dacă pentru cetățenii angajați în sistem privat se recunosc beneficiile prevederilor art. 68—73 din Codul muncii, aceste beneficii sunt excluse pentru cetățenii angajați în instituții și autorități publice. De asemenea, această din urmă categorie de cetățeni este lipsită de măsurile de protecție socială vizând atenuarea consecințelor concedierii, care constau în acordarea sprijinului pentru recalificarea sau reconversia profesională a salariaților concediați și compensații bănești. În acest mod sunt încălcate prevederile art. 41 alin. (2) și art. 53 din Constituție.

12. **Tribunalul Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

13. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

14. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții potrivit cărora „(5) *Prevederile art. 68—73 nu se aplică salariaților din instituțiile publice și autoritățile publice.*”

18. Autorii excepției consideră că textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții constituționale: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 41 alin. (2) privind dreptul salariaților la măsuri de protecție socială și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat, în jurisprudența sa, cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

20. Sesizată pe calea controlului de constituționalitate *a priori* asupra unor dispoziții din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, precum și a legii în ansamblul său, Curtea Constituțională a analizat conformitatea prevederilor legale criticate cu exigențele principiului egalității în drepturi a cetățenilor, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. Prin Decizia nr. 383 din 23 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 21 aprilie 2011, Curtea a reținut că soluția legislativă criticată „creează, într-adevăr, un tratament juridic diferit pentru salariații din instituțiile publice și autoritățile publice în raport cu ceilalți salariați, în sensul în care acestora nu le sunt aplicabile dispozițiile codului referitoare la concedierea colectivă și garanțiile care însoțesc o asemenea măsură.” Analizând, însă, dacă cele două categorii de salariați se află în situații identice ori comparabile prin prisma normei legale avute în vedere, Curtea a constatat că angajații din sectorul public nu se află în aceeași situație cu cei din sfera privată pentru a se pretinde egalitatea în drepturi între aceștia. S-a arătat, în acest sens, făcându-se referire și la jurisprudența anterioară a Curții în materie (Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, sau Decizia nr. 1.658 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011), că elementul ce diferențiază în mod obiectiv cele două categorii de salariați constă în sursa de alimentare a cheltuielilor de personal, care, în cazul angajaților publici, se identifică cu bugetul național, astfel că este nevoie de o atență administrare a acestora pentru a nu crea dezechilibre la nivelul bugetului public național. Cele reținute mai sus nu au semnificația faptului că nu se vor putea lua măsuri de concediere colectivă la nivelul instituțiilor și autorităților publice și nici că eventualele măsuri de concediere colectivă pot fi dispuse de către angajatorul public numai în virtutea propriei voințe și a propriului act de decizie. Din contră, măsurile de concediere colectivă în privința personalului din instituțiile și autoritățile publice al cărui raport de muncă izvorăște în temeiul unui contract individual de muncă se vor putea face doar în baza unor reglementări primare speciale, care vor cuprinde măsuri de acompaniere corespunzătoare, de natură să nu discrimineze această categorie de salariați față de salariații din mediul privat.

21. Curtea constată că cele reținute prin decizia amintită, cu privire la pretinsa nerespectare a principiului egalității în drepturi și a principiului nediscriminării, își păstrează valabilitatea și în această cauză.

22. În plus, în legătură cu justificarea tratamentului diferit de care cele două categorii de angajați beneficiază, este de menționat că, în cazul angajatului din sectorul public, angajatorul este o instituție sau o autoritate publică, deci nu o întreprindere sau unitate economică. O astfel de instituție sau autoritate publică este organizată și funcționează în baza unui act normativ, iar schema numărului necesar de posturi pentru buna sa funcționare este prevăzută printr-un ordin al ministrului de

resort sau într-un act normativ cu forță juridică superioară. Măsurile de concediere colectivă sunt dispuse prin acte juridice de aceeași natură, fiind o consecință a reorganizării administrative conform unui plan de guvernare ce urmărește anumite obiective. Așa fiind, decizia de concediere nu ține de aprecierea directă și personală a angajatorului, așa cum se întâmplă în mediul de afaceri privat, ci aparține legiuitorului/executivului, în calitate sa de exponent al puterii legislative sau executive, după caz.

23. Referitor la critica vizând restrângerea neconstituțională a exercițiului dreptului salariaților la măsuri de protecție socială, Curtea reține că art. 41 alin. (2) din Constituție precizează că acest drept privește „securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională”, fără a face referire expresă la dreptul de informare și consultarea prealabilă concedierii colective. Este adevărat că enumerarea măsurilor de protecție socială nu este exhaustivă, legiuitorul constituuant utilizând expresia „precum și alte situații specifice, stabilite prin lege”, ceea ce înseamnă că revine competenței exclusive a legiuitorului stabilirea lor, precum și a condițiilor în care se acordă aceste măsuri de protecție, în funcție de împrejurările concrete și obiectivele vizate, putând institui, așa cum s-a arătat mai sus, tratamente juridice diferite pentru persoane aflate în situații obiectiv diferite. Sub acest aspect, Curtea remarcă voința clară a legiuitorului de a nu exclude total salariații din sectorul bugetar de la aplicarea prevederilor dreptului comun în materie — dreptul muncii. Astfel, art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 prevede că doar dispozițiile art. 68—73 nu se aplică salariaților din instituțiile publice și autoritățile publice, rezultând, *per a contrario*, că celelalte norme juridice ale legii îi vizează și pe aceștia. Pe de altă parte, în situația unor categorii speciale de salariați ai instituțiilor sau autorităților publice — cum ar fi funcționarii publici, al căror statut este reglementat de Legea nr. 188/1999 — legiuitorul a prevăzut, prin lege specială, statutul acestora, incluzând, deci, drepturi și obligații relative la desfășurarea raporturilor de serviciu specifice.

24. În privința invocării art. 1 alin. (5), a art. 20 și a art. 53 din Constituție, Curtea constată că aceste norme nu au incidență în planul prezentei excepții de neconstituționalitate, deoarece în cauză nu se poate reține încălcarea vreunei dispoziții infraconstituționale, a exercițiului vreunui drept sau al unei libertăți fundamentale și nici a vreunei reglementări internaționale privind drepturile fundamentale ale omului mai favorabile.

25. De altfel, Curtea observă că Legea nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii — actul normativ prin care a fost introdusă reglementarea criticată — face referire, în expunerea de motive ce o însoțește, la Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, Seria L nr. 225 din 12 august 1998, care reglementează măsuri de protecție sporită a lucrătorilor în cazul concedierilor colective. Art. 1 alin. (2) lit. b) din aceasta precizează: „Prezenta directivă nu se aplică în cazul: (...) (b) lucrătorilor din administrația publică sau din instituțiile de drept public (sau, în statele membre în care acest concept nu este cunoscut, de organisme echivalente).” Prin urmare, Curtea constată că textul legal criticat transpune în planul legislației interne o normă de drept unional, ca efect al obligației generale a statelor membre de armonizare a cadrului normativ național cu cel al Uniunii Europene. Desigur, această prevedere nu exclude adoptarea de către legiuitorul național a unor măsuri speciale care să vizeze în mod distinct categoria salariaților din sectorul public, aspect la care s-a făcut anterior referire.

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Finanțelor Publice „Samfisc” din Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrilor de sindicat Maria Daniela Roșca, Ioan Marius Petrean, Traian Paul Săliștean, Monica Pop, Mara Marilena Băbuț, Carol Vaida și Cristina Mariana Tincu, precum și de Gheorghe Sas și Adrian Mocan Firu în dosarele nr. 4.928/83/2013, 4.929/83/2013, 4.931/83/2013, 4.935/83/2013, 4.943/83/2013, 4.917/83/2013, 4.924/83/2013, 4.932/83/2013 și 4.941/83/2013 ale Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 378

din 26 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii formulate.

5. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) și art. 14 din Legea nr. 47/1992, republicată, dispune respingerea cererii formulate.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Daniel Amuza în Dosarul nr. 8.115/315/2013 al Judecătoriei Târgoviște și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 154D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar o cerere prin care solicită conexarea acestui dosar la Dosarul nr. 152D/2014 aflat pe rolul Curții Constituționale și care are termen de judecată la data de 8 iulie 2014, precum și cu Dosarul nr. 3.908/232/2013 care urmează a intra pe rolul instanței de contencios constituțional, întrucât obiectul excepției este identic.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 5 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 8.115/315/2013, **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968**, excepție ridicată de Daniel Amuza într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva soluției de netrimitere în judecată dispuse de procuror.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile legale menționate încalcă accesul liber la justiție, deoarece, prin posibilitatea instanței de a trimite cauza procurorului, inculpatul nu are niciun drept, cu toate că a dovedit că este nevinovat. Astfel, în cazul în care însuși inculpatul formulează plângere împotriva soluției de scoatere de sub urmărire penală și de aplicare a unei sancțiuni cu caracter

administrativ, judecătorul, în pofida probelor care-i atestă nevinovăția, nu poate pronunța direct o soluție în acest sens.

9. **Judecătoria Târgoviște** apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale. Astfel, făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale anterioară Legii nr. 202/2010, arată că reglementarea din Codul de procedură penală din 1968 „nu poate fi caracterizată ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil, întrucât împotriva încheierii astfel pronunțate persoana nemulțumită are posibilitatea exercitării căilor de atac prevăzute de lege, având deplina libertate de a demonstra nelegalitatea acesteia”.

12. Pe de altă parte, Avocatul Poporului mai arată că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. b) din Codul de procedură penală din 1968, ci este nemulțumit de modul de interpretare și aplicare a acestui text de lege, apreciind că „procurorul desemnat nu-l va discredita pe predecesorul său și astfel învinuitul va contesta noua hotărâre a procurorului care este identică cu cea atacată anterior”.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968, care avea următorul conținut:

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Daniel Amuza în Dosarul nr. 8.115/315/2013 al Judecătoriai Târgoviște.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Târgoviște și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

„(8) *Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:*

a) *respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;*

b) *admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;*

c) *admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.”*

16. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție*.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta a fost ridicată într-o cauză care are ca obiect plângerea formulată de învinuit împotriva soluției de scoatere de sub urmărire penală și de aplicare a unei sancțiuni cu caracter administrativ, întrucât este nemulțumit de temeiul netrimiterii în judecată, considerându-se nevinovat. În acest sens, apreciază că, deși a adus în fața judecătorului probe care-i dovedesc nevinovăția, instanța este ținută de soluțiile pe care le poate dispune în temeiul textului criticat și nu poate pronunța direct o eventuală achitare/încetare a procesului penal. Astfel, potrivit dispozițiilor contestate, judecătorul are două posibilități, fie respinge plângerea, fie o admite și, în acest din urmă caz, poate desființa rezoluția sau ordonanța atacată fie trimițând cauza procurorului în vederea începerii ori redeschiderii urmăririi penale, fie reținând cauza spre rejudecare în complet legal constituit. Prin urmare, autorul excepției consideră că îi este afectat liberul acces la justiție întrucât judecătorul nu poate modifica temeiul de drept al soluției de netrimitere în judecată date de procuror. Or, o astfel de solicitare nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 429

din 8 iulie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Cornelia Lupu în Dosarul nr. 11.629/318/2013 al Judecătoriei Slatina și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 92D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 148D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Aurel Atanase, Steluța Atanase și Evanghelina Atanase în Dosarul nr. 887/36/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 92D/2014 și nr. 148D/2014 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 148D/2014 la Dosarul nr. 92D/2014, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 30 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 11.629/318/2013, **Judecătoria Slatina a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968**. Excepția a fost ridicată de Cornelia Lupu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei ordonanțe a procurorului de scoatere de sub urmărire penală.

10. Prin Încheierea din 28 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 887/36/2013, **Curtea de Apel Constanța — Secția**

penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968. Excepția a fost ridicată de Aurel Atanase, Steluța Atanase și Evanghelina Atanase cu ocazia soluționării plângerii împotriva unui act al procurorului de netrimite în judecată.

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia Cornelia Lupu susține că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968 încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale și ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, întrucât, în situația aplicării de către procuror a dispozițiilor art. 18¹ din Codul penal, judecătorul sesizat cu plângere împotriva actului procurorului de netrimite în judecată — în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală — se rezumă la a verifica legalitatea soluției procurorului, în condițiile în care ar trebui să rezolve fondul cauzei. Astfel, deși pentru persoana aflată în situația mai sus arătată se reține vinovăția și se aplică o sancțiune la fel ca în cauzele cu trimitere în judecată — în cazul plângerii împotriva actului procurorului de netrimite în judecată —, petentul nu are posibilitatea de a se prevala de toate garanțiile procesuale ce caracterizează dreptul la un proces echitabil, respectiv posibilitatea de a solicita administrarea de noi probe și de a exercita căile de atac prevăzute de lege. În ceea ce privește dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, care prevăd că soluțiile pronunțate de judecător în procedura plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimite în judecată nu sunt supuse niciunei căi de atac, autorii prezentei excepții consideră că acestea încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 paragraful 1 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție. Totodată, autorii excepției Aurel Atanase, Steluța Atanase și Evanghelina Atanase consideră că art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 aduce atingere și prevederilor art. 385¹ alin. 1 din același cod.

12. **Judecătoria Slatina** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 este neîntemeiată.

13. **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie** consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968.

14. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 711/2012, nr. 271/2013, nr. 244/2013, nr. 408/2013 și nr. 467/2013.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, care a fost abrogat la 1 februarie 2014 prin Legea nr. 255 din 19 iulie 2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din data de 14 august 2013. Având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, dispozițiile de lege criticate, deși abrogate la momentul pronunțării Curții, sunt supuse controlului de constituționalitate, întrucât produc efecte juridice în cauză. Dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968 au fost modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, iar dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 au fost modificate prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Textele de lege criticate au următorul cuprins: „*Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții: [...] c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.*”

[...] *Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.*”

19. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 paragraful 1 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că plângerea formulată în condițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală din 1968 constituie un drept procesual al părții de a sesiza instanța numai pentru realizarea controlului judecătoresc asupra soluțiilor de neurmărire sau de netrimite în judecată date de procuror. Plângerea nu poate constitui mod de sesizare a instanței cu judecarea propriu-zisă a fondului cauzei penale în primă instanță. Sub acest aspect, natura juridică a plângerii formulate în condițiile reglementate de art. 278¹ din Codul de procedură penală din 1968 este aceea a unei căi de atac, iar soluțiile prin care această procedură specifică poate fi finalizată, astfel cum sunt prevăzute distinct în cuprinsul alin. 8 al aceluiași text de lege, nu pot fi decât de respingere sau de admitere a plângerii. Prin urmare, dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968 — prin care judecătorul verifică numai legalitatea actului procurorului de netrimite în judecată, fără să soluționeze fondul cauzei și fără să se pronunțe cu privire la vinovăția învinuitului — nu aduc nicio atingere prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, întrucât, astfel cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, art. 16 din Legea fundamentală „vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui”. De asemenea, prin Decizia nr. 139 din 19 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 20 ianuarie 1997, Curtea a reținut că „principiul egalității în drepturi nu înseamnă *eo ipso* aplicarea aceluiași regim juridic unor situații care, prin specificul lor, sunt diferite”.

21. De altfel, cu privire la admisibilitatea plângerii formulate, în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală, de persoana față de care s-a dispus netrimite în judecată, dacă aceasta solicită schimbarea temeiului de drept al soluției dispuse prin rezoluție sau ordonanță ori prin dispoziția cuprinsă în rechizitoriu, prin Decizia nr. 44 din 13 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 22 iunie 2009, pronunțată în recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că, în cazul plângerii formulate în baza art. 278¹ din Codul de procedură penală de persoana față de care s-a dispus netrimite în judecată și care solicită schimbarea temeiului de drept al soluției dispuse prin rezoluție sau ordonanță ori prin dispoziția cuprinsă în rechizitoriu, în ipoteza unei instrumentări complete, instanța poate dispune schimbarea acestuia, în condițiile art. 278¹ alin. 8 lit. b) din Codul de procedură penală.

22. Pe de altă parte, aspectul excluderii posibilității atacării cu recurs a încheierii pronunțate de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968, dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional. Astfel, prin Decizia nr. 125 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 13 aprilie 2011, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate în prezenta cauză, Curtea a statuat că, „în situația admiterii plângerii cu reținerea cauzei spre judecare, dispozițiile privind judecarea în primă instanță și căile de atac se aplică în mod corespunzător și, prin urmare, nu este restrâns în niciun fel dreptul părții de a se adresa instanței, de a formula apărări și de a se prevala de toate garanțiile ce caracterizează un proces echitabil. Mai mult, după pronunțarea unei hotărâri de către instanța de fond, se pot

exercita căile de atac prevăzute de lege, partea având posibilitatea să își exercite neîngrădită dreptul de acces liber la justiție”.

23. Prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție nu au incidență în cauza de față.

24. În ceea ce privește dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, prin Decizia nr. 1.019 din 29 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 10 ianuarie 2013, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, statuând că „între dispozițiile de lege criticate, potrivit cărora hotărârea pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală este definitivă, și prevederile din Constituție și din actele normative internaționale invocate de autorii excepției nu poate fi reținută nicio contradicție. Stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri, că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la «condițiile legii» atunci când reglementează exercitarea căilor de atac (*«Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii»*), ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea «sunt prevăzute numai de lege» [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004].”

25. Tot prin Decizia nr. 1.019 din 29 noiembrie 2012, Curtea a statuat că „nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorii excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci rezoluția sau ordonanța de neprimire în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. De asemenea, prevederile art. 13

din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv nu se confundă cu dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești”.

26. Cu același prilej, Curtea a mai reținut că „eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului”.

27. În același sens sunt și Decizia nr. 97 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 11 aprilie 2013, Decizia nr. 455 din 7 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 20 ianuarie 2014, și Decizia nr. 218 din 15 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 29 mai 2014.

28. Referitor la presupusa încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție, nu este contrară principiului egalității în drepturi instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, atât timp cât aceste reguli se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situații identice sau similare.

29. În fine, autorii excepției invocă și existența unei contradicții între dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 și cele ale art. 385¹ alin. 1 din același act normativ. O asemenea critică nu poate fi nici ea reținută, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu prevederi din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea dispozițiilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

30. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

31. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cornelia Lupu în Dosarul nr. 11.629/318/2013 al Judecătoriei Slatina și de Aurel Atanase, Steluța Atanase și Evanghelina Atanase în Dosarul nr. 887/36/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Slatina și Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 iulie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 434

din 8 iulie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Daniel Amuza în Dosarul nr. 7.314/315/2013 al Judecătoriei Târgoviște și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 152D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele invocate în fața Judecătoriei Târgoviște, și depune note scrise.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile de lege criticate nu încalcă accesul liber la justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 decembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 7.314/315/2013, **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968**. Excepția a fost ridicată de Daniel Amuza cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală și de aplicare a unei sancțiuni cu caracter administrativ.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968, care prevede soluțiile pe care le poate pronunța judecătorul în procedura plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în

judecată, încalcă accesul liber la justiție, întrucât, în cazul în care plângerea este formulată de persoana față de care s-a dispus netrimiteră în judecată, judecătorul nu poate da o soluție în favoarea acesteia, chiar dacă probele din dosarul de urmărire penală arată că este nevinovată.

7. **Judecătoria Târgoviște** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, potrivit textului de lege criticat, titularii ai plângerii sunt cei ale căror interese legitime sunt vătămate prin soluția procurorului de netrimiteră în judecată. Astfel, persoana față de care s-a dispus netrimiteră în judecată poate face plângere pentru schimbarea temeiului de drept al soluției de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, instanța având atât dreptul, cât și obligația de a cenzura efectuarea urmăririi penale de către procuror. Prin urmare, orice persoană care invocă un interes legitim în procedura reglementată de dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală are garantat accesul liber la justiție.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Face trimitere, în acest sens, la deciziile nr. 411/2004 și nr. 328/2007 pronunțate de Curtea Constituțională.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968, care a fost abrogat la 1 februarie 2014 prin Legea nr. 255 din 19 iulie 2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010

privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din data de 14 august 2013. Având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011 — prin care Curtea a statuat că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare —, dispozițiile de lege criticate, deși abrogate la momentul pronunțării Curții, sunt supuse controlului de constituționalitate, întrucât produc efecte juridice în cauză. Dispozițiile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968 au cuprinsul dat prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006: „*Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:*

a) respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;

b) admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea

începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției solicită, în realitate, completarea dispozițiilor de lege criticate, în sensul de a prevedea că, în cazul în care plângerea reglementată de art. 278¹ din Codul de procedură penală din 1968 este formulată de persoana față de care s-a dispus netrimiterea în judecată, judecătorul poate modifica temeiul de drept al soluției de netrimitere în judecată date de procuror. O asemenea solicitare nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

15. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Daniel Amuza în Dosarul nr. 7.314/315/2013 al Judecătoriai Târgoviște.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Târgoviște și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 iulie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

privind extinderea desemnării Societății Comerciale QUALITY — CERT — S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea de funcții specifice pentru evaluarea și verificarea constanței performanței produselor pentru construcții

Având în vedere Procesul-verbal nr. 27 din 9 iulie 2014 al Comisiei de evaluare a organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței și a organismelor de evaluare tehnică europeană a produselor pentru construcții,

în conformitate cu prevederile art. 3 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1.236/2012 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului, precum și cu prevederile art. 11 alin. (4) din Procedura privind desemnarea organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului afacerilor interne nr. 2.141/92/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă extinderea desemnării Societății Comerciale QUALITY — CERT — S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea de funcții specifice pentru evaluarea și verificarea constanței performanței produselor pentru construcții, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția tehnică va notifica Comisiei Europene organismul prevăzut la art. 1 prin înscrierea în banca de date NANDO a următoarelor date/informații:

- a) elementele de identificare a organismului;
- b) perioada de valabilitate a notificării;
- c) familiile de produse, utilizarea preconizată, sistemele de evaluare și verificare a constanței performanței, precum și specificațiile tehnice aferente, pentru care organismul a fost acreditat de Asociația de Acreditare din România — RENAR — și evaluat.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Shhaideh Sevil,
secretar de stat

București, 7 august 2014.

Nr. 1.445.

ANEXĂ

Denumirea organismului: Societatea Comercială QUALITY — CERT — S.A.

Adresă: Șos. Panduri nr. 94, sectorul 5, municipiul București

Telefon: +40.317.100.753

Fax: +40(21) 411.71.51; +40.317.100.752

E-mail: quality_cert@yahoo.com

Website: www.qualitycert.com

Competența organismului a fost evaluată folosind ca referențial standardul: SR EN ISO/CEI 17065.

Valabilitatea notificării se acordă pe termen nelimitat (cu condiția îndeplinirii continue a cerințelor care au stat la baza desemnării).

Domenii de competență:

Numărul deciziei CE	Familii de produse, produsele, utilizările preconizate	Sistemul de evaluare și verificare a constanței performanței	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): Stâlpi de iluminare a drumurilor (în zone de circulație)	Sistem 1	EN 40-4:2005 EN 40-4:2005/AC:2006 EN 40-5:2002 EN 40-6:2002 EN 40-7:2002	CP
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): Sisteme de restricționare pentru vehicule: atenuatoare de impact (în zone de circulație)	Sistem 1	EN 1317-5:2007+A2:2012 EN 1317-5:2007+A2:2012/ AC:2012	CP

Numărul deciziei CE	Familii de produse, produsele, utilizările preconizate	Sistemul de evaluare și verificare a constanței performanței	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): . Sisteme de restricționare pentru vehicule: bariere de trecere (în zone de circulație)	Sistem 1	EN 1317-5:2007+A2:2012 EN 1317-5:2007+A2:2012/AC:2012	CP
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): . Sisteme de restricționare pentru vehicule: cabluri (în zone de circulație)	Sistem 1	EN 1317-5:2007+A2:2012 EN 1317-5:2007+A2:2012/AC:2012	CP
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): . Sisteme de restricționare pentru vehicule: parapeteți (în zone de circulație)	Sistem 1	EN 1317-5:2007+A2:2012 EN 1317-5:2007+A2:2012/AC:2012	CP
97/555/CE	Cimenturi, varuri de zidărie și alți lianți hidraulici (1/1): . Cimenturi obișnuite, incluzând: — ciment Portland; — cimenturi Portland compozite: — ciment Portland de zgură; — ciment Portland cu praf de silice; — ciment Portland cu puzzolană naturală; — ciment Portland cu cenușă zburătoare; — ciment Portland cu șist argilos calcinat; — ciment Portland cu adaos de calcar; — ciment Portland compozit; — cimenturi de furnal; — cimenturi puzzolanice; — cimenturi compozite (prepararea betonului, mortarului, pastei de ciment și a altor amestecuri pentru construcții și pentru fabricarea produselor pentru construcții)	Sistem 1+	EN 197-1:2011 EN 14216:2004	CP
97/555/CE	Cimenturi, varuri de zidărie și alți lianți hidraulici (1/1): . Cimenturi speciale, incluzând: — cimenturi cu căldură de hidratare limitată; — ciment rezistent la agresivitatea apelor cu conținut de sulfați; — ciment alb; — ciment rezistent la apa de mare; — ciment slab alcalin (prepararea betonului, mortarului, pastei de ciment și a altor amestecuri pentru construcții și pentru fabricarea produselor pentru construcții)	Sistem 1+	EN 14216:2004 EN 15743:2010	CP
97/555/CE	Cimenturi, varuri de zidărie și alți lianți hidraulici (1/1): . Cimenturi de zidărie (prepararea betonului, mortarului, pastei de ciment și a altor amestecuri pentru construcții și pentru fabricarea produselor pentru construcții)	Sistem 1+	EN 413-1:2011	CP
97/808/CE	Pardoseli (2/2): . Pardoseli rezistente și materiale textile. Îmbrăcămînți de pardoseală rezistente, omogene și eterogene furnizate sub formă de dale, folii sau în suluri — îmbrăcămînți de pardoseală textile, mai ales dale; folii de plastic și de cauciuc (îmbrăcămînți de pardoseală din termorigide aminoplaste); linoleum și plută; folii antistatice, dale pozate liber pe pardoseală; laminate elastice de pardoseală (pentru utilizări la interior)	Sistem 1	EN 14041:2004 EN 14041:2004/AC:2006	CP

Numărul deciziei CE	Familii de produse, produsele, utilizările preconizate	Sistemul de evaluare și verificare a constanței performanței	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
97/808/CE	Pardoseli (2/2): Produse pentru pardoseli rigide: (A) Sub formă de componente — unități de pavaj, dale, mozaicuri, parchet, tabliere din plasă sau foi, grătare de pardoseală, laminate rigide de pardoseală, produse pe bază de lemn (pentru utilizare internă, în special în localuri afectate serviciilor de transport public)	Sistem 1	EN 14411:2012	CP
98/437/CE	Finisaje interioare și exterioare pentru pereți și plafoane (3/5): . Panouri (ca finisaje interioare sau exterioare la pereți sau plafoane supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Sistem 1	EN 438-7:2005	CP
99/470/CE	Adezivi utilizați în construcții (2/2): Adezivi pentru fațade placate (pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Sistem 1	EN 12004+A1:2012	CP
2000/245/CE	Sticlă plană, sticlă profilată și produse din sticlă turnată (1/6): . Elemente din sticlă termoizolantă (pentru utilizare într-un ansamblu vitrat destinat special pentru a servi ca protecție la foc)	Sistem 1	EN 1279-5+A2:2010	CP
97/638/CE	Dispozitive de fixare pentru produse din lemn pentru construcții (1/1): plăci de forfecare, piese de legătură din plăci dințate, plăci perforate fixate cu cuie, plăci cu cuie — plăci de forfecare (pentru produse din lemn pentru construcții)	Sistem 2+	EN 14545:2009	CPF
97/638/CE	Dispozitive de fixare pentru produse din lemn pentru construcții (1/1): plăci de forfecare, piese de legătură din plăci dințate, plăci perforate fixate cu cuie, plăci cu cuie — plăci de forfecare fixate cu cuie (pentru produse din lemn pentru construcții)	Sistem 2+	EN 14545:2009	CPF
98/214/CE	Produse metalice pentru structuri, inclusiv produse auxiliare (2/4): . Elemente structurale pentru construcții metalice. Produse metalice finite cum ar fi: grinzi metalice, stâlpi, scări, piloni de fundație, picioare de susținere și palplanșe, profile debitate la dimensiune și destinate unor aplicații definite, șine și traverse. Pot fi sau nu protejate împotriva coroziunii printr-o îmbrăcăminte de protecție, sudate sau nesudate (pentru utilizare în șarpante și fundații).	Sistem 2+	EN 1090-1+A1:2011	CPF

NOTĂ:

CP = funcția de certificare produs

CPF = funcția de certificare control producție în fabrică

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN**privind extinderea desemnării Societății Comerciale GCP CERTIFICĂRI — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea de funcții specifice pentru evaluarea și verificarea constanței performanței produselor pentru construcții**

Având în vedere Procesul-verbal nr. 28 din 25 iulie 2014 al Comisiei de evaluare a organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței și a organismelor de evaluare tehnică europeană a produselor pentru construcții,

în conformitate cu prevederile art. 3 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1.236/2012 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului, precum și cu prevederile art. 11 alin. (4) din Procedura privind desemnarea organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului afacerilor interne nr. 2.141/92/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă extinderea desemnării Societății Comerciale GCP CERTIFICĂRI — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea de funcții specifice pentru evaluarea și verificarea constanței performanței produselor pentru construcții, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția tehnică va notifica Comisiei Europene organismul prevăzut la art. 1 prin înscrierea în banca de date NANDO a următoarelor date/informații:

a) elementele de identificare a organismului;

b) perioada de valabilitate a notificării;

c) familiile de produse, utilizarea preconizată, sistemele de evaluare și verificare a constanței performanței, precum și specificațiile tehnice aferente, pentru care organismul a fost acreditat de Asociația de Acreditare din România — RENAR — și evaluat.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Shhaideh Sevil,
secretar de stat

București, 7 august 2014.

Nr. 1.447.

ANEXĂ

Denumirea organismului: Societatea Comercială GCP CERTIFICĂRI — S.R.L.

Adresa: Splaiul Independenței nr. 202 A, sectorul 6, municipiul București

Tel.: +40 374.050.438, fax: +40 378.105.119, e-mail: office@gpcpcertificari.ro

Competența organismului a fost evaluată folosind ca referențial standardul: SR EN 45011:2001.

Valabilitatea notificării se acordă pe termen nelimitat (cu condiția îndeplinirii continue a cerințelor care au stat la baza desemnării).

Domeniile de competență:

Numărul deciziei CE	Familiiile de produse, produsele, utilizările preconizate	Sistemul de evaluare și verificare a constanței performanței	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
97/555/CE	Cimenturi, varuri de zidărie și alți lianți hidraulici (1/1): — lianți hidraulici pentru drumuri (pentru prepararea betonului, mortarului, pastei de ciment și a altor amestecuri pentru stabilizarea platformei drumurilor)	Sistem 2+	EN 15368:2008+A1:2010	CPF
97/555/CE	Cimenturi, varuri de zidărie și alți lianți hidraulici (1/1): . Cimenturi obișnuite, incluzând: — ciment Portland; — cimenturi Portland compozite: — ciment Portland de zgură; — ciment Portland cu praf de silice; — ciment Portland cu puzzolană naturală; — ciment Portland cu cenușă zburătoare; — ciment Portland cu șist argilos calcinat;	Sistem 1+	EN 197-1:2011	CP

Numărul deciziei CE	Familii de produse, produsele, utilizările preconizate	Sistemul de evaluare și verificare a constanței performanței	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
	— ciment Portland cu adaos de calcar; — ciment Portland compozit; — cimenturi de furnal; — cimenturi puzzolanice; — cimenturi compozite (prepararea betonului, mortarului, pastei de ciment și a altor amestecuri pentru construcții și pentru fabricarea produselor pentru construcții)			
97/555/CE	Cimenturi, varuri de zidărie și alți lianți hidraulici (1/1): . Varuri pentru construcții, incluzând: — varuri calcice; — varuri dolomitice; — varuri hidraulice; — varuri hidraulice naturale; — varuri formulate (prepararea betonului, mortarului, pastei de ciment și a altor amestecuri pentru construcții și pentru fabricarea produselor pentru construcții)	Sistem 2+	EN 459-1:2010	CPF
97/555/CE	Cimenturi, varuri de zidărie și alți lianți hidraulici (1/1): . Cimenturi de zidărie (prepararea betonului, mortarului, pastei de ciment și a altor amestecuri pentru construcții și pentru fabricarea produselor pentru construcții)	Sistem 1+	EN 413-1:2011	CP
97/555/CE	Cimenturi, varuri de zidărie și alți lianți hidraulici (1/1): . Cimenturi de aluminat de calciu (prepararea betonului, mortarului, pastei de ciment și a altor amestecuri pentru construcții și pentru fabricarea produselor pentru construcții)	Sistem 1+	EN 14647:2006 EN 14647:2006/AC:2007	CP
99/94/CE	Produse prefabricate din beton normal/ușor/celular autoclavizat (1/1): . Produse prefabricate din beton normal/ușor/celular autoclavizat (pentru utilizări structurale)	Sistem 2+	EN 1168:2005+A3:2011 EN 12737:2005+A1:2008 EN 12794:2005+A1:2007 EN 12794:2005+A1:2007/ AC:2008 EN 12843:2004 EN 13224:2011 EN 13225:2004 EN 13225:2004/AC:2006 EN 13693:2004+A1:2009 EN 13747:2005+A2:2010 EN 13978-1:2005 EN 14843:2007 EN 14844:2006+A2:2011 EN 14991:2007 EN 14992:2007+A1:2012 EN 15037-1:2008 EN 15037-2+A1:2011 EN 15037-3+A1:2011 EN 15037-4:2010	CPF

NOTĂ:

CP = funcția de certificare produs

CPF = funcția de certificare control producție în fabrică

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

